

Konkluzje Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie międzysektorowego podejścia do polityki na rzecz młodzieży z myślą o umożliwieniu młodym ludziom wykorzystania swojego potencjału i aktywnego udziału w życiu społecznym

(2007/C 282/12)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ I PRZEDSTAWICIELE RZĄDÓW PAŃSTW CZŁONKOWSKICH ZEBRANI W RADZIE,

MAJĄC NA UWADZIE:

- 1) Białą Księgę Komisji „Nowe impulsy dla młodzieży europejskiej” przyjętą w 2001 roku ⁽¹⁾, w której podkreśla się wagę stworzenia młodym ludziom możliwości wykorzystania swojego potencjału i aktywnego udziału w życiu społeczeństwa;
- 2) rezolucję Rady z dnia 27 czerwca 2002 r. ⁽²⁾ przyjmującą otwartą metodę koordynacji jako nowe ramy współpracy europejskiej w obszarze młodzieży;
- 3) konkluzje Rady Europejskiej z 22–23 marca 2005 r. ⁽³⁾, w których przyjęto Europejski pakt na rzecz młodzieży jako jeden z instrumentów mających się przyczynić do osiągnięcia celów strategii lisbońskiej na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia dzięki poszerzaniu tematyki młodzieżowej w innych związanych z młodzieżą politykach europejskich;
- 4) konkluzje Rady Europejskiej z 23–24 marca 2006 r. ⁽⁴⁾, w których podkreśla się potrzebę wdrożenia Europejskiego paktu na rzecz młodzieży, we współpracy z młodymi ludźmi i organizacjami młodzieżowymi, oraz wzmocnienia związków pomiędzy politykami w zakresie edukacji, szkoleń, zatrudnienia, integracji społecznej i mobilności w celu polepszenia sytuacji młodych ludzi na rynku pracy i znacznego zmniejszenia bezrobocia wśród młodzieży przy jednoczesnym wspieraniu polityk propagujących godzenie życia rodzinnego i zawodowego, równość szans, solidarność międzypokoleniową, zdrowie i uczenie się przez całe życie;
- 5) komunikat Komisji ⁽⁵⁾ i rezolucja Rady w sprawie uczestnictwa i informowania młodzieży w celu promowania wśród młodych ludzi aktywnej postawy obywatelskiej ⁽⁶⁾, inicjujące prawdziwy dialog z młodymi ludźmi na wszystkich szczeblach — od lokalnego po europejski;
- 6) konkluzje Rady Europejskiej z 8–9 marca 2007 r. ⁽⁷⁾, w których wzywa się do dalszego rozwoju polityk propagujących między innymi istotną rolę młodych ludzi, w tym podczas ich przechodzenia z okresu szkolnego do życia zawodowego;
- 7) badanie Biura Doradców ds. Polityki Europejskiej przy Komisji Europejskiej ⁽⁸⁾, w którym wzywa się do stworzenia

odnowionej wszechstronnej strategii inwestowania w młodzież, obejmującej takie obszary, jak: jakość życia, zdrowie, edukacja, zatrudnienie i aktywna postawa obywatelska młodych ludzi;

PRZYPOMINAJĄ O ZNACZENIU konkluzji Rady z maja 2007 roku na temat perspektyw europejskiej współpracy w zakresie polityki na rzecz młodzieży ⁽⁹⁾, w których podkreśla się kluczową rolę Rady we włączaniu kwestii dotyczących młodzieży do dotyczących jej obszarów polityki i w lepszej międzysektorowej koordynacji działań z działaniami prowadzonymi w tych obszarach polityki mających na celu poprawienie jakości życia młodych ludzi w Europie ORAZ NADAL BIORĄ POD UWAGĘ zawarte w konkluzjach stosowne propozycje dotyczące przyszłej współpracy w obszarze polityki na rzecz młodzieży;

PRZYNAJĄ, że komunikat Komisji z 5 września 2007 r. zatytułowany *Działania na rzecz pełnego udziału młodych ludzi w edukacji, zatrudnieniu i społeczeństwie* ⁽¹⁰⁾, któremu towarzyszą dwa dokumenty robocze służb Komisji, odpowiednio na temat wolontariatu wśród młodzieży i zatrudnienia młodzieży w UE ⁽¹¹⁾, stanowi bardzo trafną analizę problemów, z którymi mamy obecnie do czynienia w Europie w sprawach dotyczących młodzieży i przedstawia konkretne inicjatywy.

PODKREŚLAJĄ, że:

- 1) wzrost gospodarczy Europy i dobra koniunktura zależą od aktywnego wpływu na nie i udziału wszystkich młodych ludzi, zwłaszcza w obliczu faktu, że udział procentowy młodzieży w całej populacji zmniejsza się;
- 2) młodzi ludzie będą musieli ponosić rosnące koszty starzenia się społeczeństwa; temu problemowi muszą stawić czoła wspólnie wszystkie pokolenia;
- 3) stworzenie przyjaznych warunków, w których młodzi ludzie mogą rozwijać swoje umiejętności, pracować i aktywnie uczestniczyć w życiu społecznym, ma duże znaczenie dla gospodarczego, kulturalnego i społecznego rozwoju UE, w szczególności w kontekście globalizacji i gospodarki opartej na wiedzy;
- 4) wiele problemów, z którymi borykają się młodzi ludzie, takich jak wysokie wskaźniki ubóstwa dzieci, duży odsetek osób w złej kondycji zdrowotnej, przerywających naukę i nieznajdujących zatrudnienia wskazuje na potrzebę przyjrzenia się temu, jak Europa inwestuje w młodzież;

⁽¹⁾ COM(2001) 681 wersja ostateczna.

⁽²⁾ Dz.U. C 168 z 13.7.2002, s. 2.

⁽³⁾ 7619/1/05.

⁽⁴⁾ 7775/1/06 REV 1.

⁽⁵⁾ COM(2006) 417.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 297 z 7.12.2006, s. 6.

⁽⁷⁾ 7224/1/07.

⁽⁸⁾ http://ec.europa.eu/dgs/policy_advisers/publications/index_en.htm.

⁽⁹⁾ 8771/07.

⁽¹⁰⁾ COM(2007) 498 wersja ostateczna.

⁽¹¹⁾ SEC(2007) 1084 i 1093.

- 5) zdrowy styl życia jest warunkiem koniecznym do budowania potencjału ludzkiego i pełnego uczestnictwa młodych ludzi w społeczeństwie;
- 6) potrzebna jest prawdziwie wszechstronna, oparta na wiedzy polityka na rzecz młodzieży, oparta na bliskiej współpracy między twórcami polityki a zainteresowanymi stronami — w tym młodymi ludźmi, organizacjami młodzieżowymi, przywódcami młodzieży, badaczami zajmującymi się problematyką młodzieży i osobami pracującymi z młodzieżą — na szczeblu europejskim, krajowym, regionalnym i lokalnym;
- 7) istnieje potrzeba międzysektorowej strategii na rzecz młodzieży; strategia ta miałaby doprowadzić do ściślejszego powiązania ram europejskiej polityki na rzecz młodzieży — ustanowionych po przyjęciu Białej Księgi dotyczącej młodzieży⁽¹⁾ — z innymi politykami mającymi wpływ na młodzież, po to, by można było opracować spójne podejście do polityki na rzecz młodzieży, stanowiące klucz do osiągnięcia rzeczywistego postępu w realizacji określonych celów polityki na rzecz młodzieży;
- 8) udana realizacja celów Europejskiego paktu na rzecz młodzieży zależy od lepszej współpracy między twórcami polityki i innymi stosownymi zainteresowanymi stronami zarówno na szczeblu politycznym, jak i technicznym oraz wymaga ściślejszego powiązania funkcjonujących programów i instrumentów polityki na szczeblu europejskim, krajowym, regionalnym i lokalnym.

W kierunku prawdziwie międzysektorowej polityki na rzecz młodzieży

WZYWAJĄ PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE, by:

- 1) przedsięwzięły działania w kierunku lepszego i wcześniejszego inwestowania w młodzież w celu propagowania jej edukacji, zatrudnienia, integracji społecznej, zdrowia i aktywnej postawy obywatelskiej i stosowały przy tym podejście uwzględniające cykl życiowy, uwzględniając różnorodność występującą wśród młodych ludzi i unikając jakichkolwiek form dyskryminacji;
- 2) zwiększyły swoje działania na rzecz poprawy wdrażania i monitorowania polityki na rzecz młodzieży na wszystkich szczeblach procesu decyzyjnego, i przykładały szczególną wagę do strategii lizbońskiej;
- 3) zobowiązały się do lepszego wdrażania Europejskiego paktu na rzecz młodzieży w ramach strategii lizbońskiej na rzecz wzrostu i zatrudnienia, gdyż oferuje on duży potencjał lepszej „integracji społecznej i zawodowej młodych ludzi”, między innymi poprzez uwzględnienie problematyki młodzieży w krajowych programach reform w bardziej widoczny, systematyczny i sprawny sposób oraz by zobowią-

⁽¹⁾ Rezolucja Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie, na temat ram współpracy europejskiej w dziedzinie młodzieży. (Dz.U. C 168 z 13.7.2002, s. 2).

zały się do lepszego monitorowania wdrażania Europejskiego paktu na rzecz młodzieży;

- 4) nadawały większe znaczenie kwestiom dotyczącym młodzieży we wszystkich obszarach polityki mających wpływ na młodych ludzi;
- 5) zwiększały świadomość kwestii dotyczących młodzieży wśród wszystkich stosownych zainteresowanych podmiotów, takich jak twórcy polityki, instytucje rynku pracy i instytucje edukacyjne, przedsiębiorstwa, osoby pracujące z młodzieżą, naukowcy, rodziny, partnerzy społeczni i organizacje pracujące na rzecz młodzieży i z młodzieżą, oraz włączały te podmioty w poszukiwanie rozwiązań;

ODNOTOWUJĄ, ŻE KOMISJA:

- 1) na podstawie regularnych sprawozdań — przekazywanych przez państwa członkowskie w ramach toczących się procesów — co trzy lata będzie sporządzała, przy udziale młodzieży, raport UE dotyczący młodzieży; pierwszy taki raport zostanie przygotowany w 2009 roku;

ZACHĘCAJĄ PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE I KOMISJĘ, by:

- 1) ustanowiły ściślejsze powiązania europejskiej polityki na rzecz młodzieży z innymi kierunkami polityki mającymi wpływ na młodzież, i tym samym osiągnęły prawdziwie międzysektorowe podejście mające na celu działanie w kierunku pełnego udziału młodzieży w życiu społecznym;
- 2) przyjęły środki służące wypracowaniu ściślejszych związków pomiędzy funkcjonującymi programami, takimi jak strategia lizbońska, strategię zdrowotną i rozmaite otwarte metody koordynacji w obszarze edukacji, integracji i młodzieży.

W kierunku czynnego udziału młodzieży

WZYWAJĄ PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE, by:

- 1) wdrożyły pogłębione wspólne cele dotyczące uczestnictwa i informowania młodzieży — w ramach otwartej metody koordynacji — w obszarze dotyczącym młodzieży;
- 2) dalej prowadziły zorganizowany dialog z młodymi ludźmi i ich organizacjami, dokładając starań, by mniej uprzywilejowana młodzież oraz osoby nieprzynależące do żadnej organizacji były włączane do zorganizowanego dialogu;
- 3) promowały równość płci i włączanie problematyki płci w główny nurt polityk i działań mających wpływ na młodzież;
- 4) zachęcały młodych ludzi do pełnienia aktywnej roli w kontekście działań krajowych oraz do działań planowanych w ramach europejskich lat poświęconych określonym tematom, np. europejskiego roku dialogu międzykulturowego;

- 5) ułatwiały dostęp młodych ludzi do kultury i wzięły przy tym pod uwagę wyrażony przez Komisję zamiar przeprowadzenia badania na ten temat;
- 6) ułatwiały uznawanie wyników uczenia się pozaformalnego w odniesieniu do młodzieży;

ZACHĘCAJĄ KOMISJĘ, by:

- 1) do promowania uczestniczenia młodych ludzi w życiu społeczeństwa wykorzystywała w skoordynowany sposób, we współpracy z państwami członkowskimi, programy UE takie jak: program Młodzież w działaniu ⁽¹⁾, program działań w zakresie uczenia się przez całe życie ⁽²⁾, program Kultura (20072013) ⁽³⁾, program Europa dla obywateli ⁽⁴⁾ oraz Siódmy program ramowy Wspólnoty Europejskiej w dziedzinie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (2007–2013) ⁽⁵⁾;
- 2) sfinalizowała przystosowanie inicjatywy Europass do potrzeb związanych z uczeniem się pozaformalnym w obszarze dotyczącym młodzieży;

W kierunku zwiększonego partnerstwa z młodymi ludźmi

- 1) PODKREŚLAJĄ znaczenie zorganizowanego dialogu z młodymi ludźmi na wszystkich szczeblach i w obszarach mających wpływ na ich życie oraz potrzebę omówienia sposobów wzmocnienia takiego dialogu;
- 2) ODNOTOWUJĄ w tym kontekście, ŻE KOMISJA w swoim komunikacie z dnia 5 września 2007 r. wezwała instytucje europejskie i młodych ludzi do wzmocnienia swojego partnerstwa i zasugerowała ogłoszenie wspólnej deklaracji.

Lepsze możliwości zatrudnienia w kontekście pełnego udziału w życiu społecznym

UZNAJĄ WAGĘ:

- 1) wysokiej jakości edukacji i szkoleń już od najmłodszych lat zgodnych z podejściem zakładającym uczenie się przez całe życie w kontekście uczestnictwa młodych ludzi w zatrudnieniu i edukacji;
- 2) pełnego wykorzystywania już istniejących mechanizmów oraz tworzenia w stosownych przypadkach innych mechanizmów zapobiegających przedwczesnemu zakończeniu nauki szkolnej;
- 3) pracy na rzecz unowocześnionej edukacji i systemów szkoleń przewidujących potrzeby rynku pracy;
- 4) zapewniania doradztwa i konsultacji w zakresie kariery zawodowego, promowanie wysokiej jakości staży mocno związanych z programem szkoleń lub studiów oraz partnerstw pomiędzy szkołami, firmami i administracją publiczną z myślą o ułatwieniu przejścia z etapu edukacji i szkoleń do rynku pracy i uniknięcia rozbieżności pomiędzy rezultatem kształcenia a wymogami rynku pracy;

⁽¹⁾ Dz.U. L 327 z 24.11.2006, s. 30.

⁽²⁾ Dz.U. L 327 z 24.11.2006, s. 45.

⁽³⁾ Dz.U. L 372 z 27.12.2006, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 378 z 27.12.2006, s. 32.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 54 z 22.2.2007, s. 30.

- 5) rozwiązania problemu dyskryminacji, stereotypów i trudności, które mogłyby stanąć na przeszkodzie możliwościom młodych ludzi;
- 6) analizowania skutków środków politycznych dla sytuacji młodych ludzi na rynku pracy i uwzględniania ich przy planowaniu strategii w zakresie elastycznego rynku pracy i bezpieczeństwa socjalnego.

ZACHĘCAJĄ PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE, by:

- 1) promowały nabywanie kompetencji kluczowych ⁽⁶⁾ służących uczeniu się przez całe życie podczas procesu edukacyjnego i szkoleń już od najmłodszych lat, przy czym kompetencje te mają stanowić kombinację wiedzy, umiejętności i postaw odpowiednich dla danego środowiska;
- 2) promowały, w szczególności w tym kontekście, poczucie inicjatywy i przedsiębiorczości (kompetencja kluczowa nr 7), które jest związane ze zdolnością osoby do wcielania pomysłów w czyn, i na które składają się kreatywność, aktywna postawa, niezależność oraz innowacja przejawiająca się tak w życiu osobistym i społecznym, jak i zawodowym;
- 3) wspierały programy szkoleń dla młodych ludzi i poprawiły warunki działania młodych przedsiębiorców, np. w drodze propagowania programu na rzecz przedsiębiorczości i innowacji wśród firm i instytucji finansowych w celu ułatwienia dostępu do środków finansowych na zakładanie przez młodych przedsiębiorców MŚP;
- 4) wykorzystywały fundusze UE, w szczególności Europejski Fundusz Społeczny, Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego oraz Fundusz Rozwoju Obszarów Wiejskich lub wszelkie inne stosowne fundusze i programy UE do celów wspierania młodych ludzi podczas przechodzenia przez nich z okresu kształcenia do życia zawodowego.

Informacje dla Rady Europejskiej

UWAŻAJĄ, że:

- 1) konieczne jest wzmocnienie pozycji młodych ludzi i zwiększenie możliwości ich pełnego udziału w edukacji, zatrudnieniu i życiu społecznym;
- 2) młodzi ludzie są osobami, od których najbardziej zależy ich udział w życiu społecznym i muszą wykształcić w sobie poczucie odpowiedzialności za własną edukację, zatrudnienie, zdrowie oraz aktywną postawę obywatelską;
- 3) konieczne jest opracowanie międzysektorowego podejścia do polityki na rzecz młodzieży stanowiącego klucz do osiągnięcia faktycznego postępu w drodze do wyznaczonych celów polityki na rzecz młodzieży;
- 4) konieczna jest poprawa wdrażania i monitorowania polityki na rzecz młodzieży na wszystkich szczeblach procesu decyzyjnego, i przywiązanie przy tym szczególnej wagi do strategii lizbońskiej;
- 5) podstawą pełnego udziału młodych ludzi w życiu społeczeństwa jest silne partnerstwo pomiędzy młodymi ludźmi, organizacjami młodzieżowymi a podmiotami odpowiedzialnymi za podejmowanie decyzji politycznych mających wpływ na młodzież;

⁽⁶⁾ Zalecenie Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/962/WE z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie kompetencji kluczowych w procesie uczenia się przez całe życie (Dz.U. L 394 z 30.12.2006, str. 10).

ZACHĘCAJĄ RADĘ EUROPEJSKĄ, by:

- 1) wezwała Parlament Europejski, Komisję, Radę i państwa członkowskie do lepszego i wcześniejszego inwestowania w młodzież w świetle wyzwań, przed jakimi stają młodzi ludzie, oraz w świetle malejącego procentowego udziału młodzieży w całej populacji;
 - 2) wezwała Parlament Europejski, Komisję, Radę i państwa członkowskie do przyjęcia międzysektorowego podejścia w odniesieniu do kwestii mających wpływ na życie młodzieży, i do oparcia się przy tym na współpracy między twórcami polityki i zainteresowanymi stronami na szczeblu europejskim, krajowym, regionalnym i lokalnym oraz do nadania większego znaczenia kwestiom dotyczącym młodzieży w politykach mających wpływ na młodzież;
 - 3) celem ułatwienia monitorowania postępów nadal zachęcała państwa członkowskie do sporządzania w sposób bardziej systematyczny i widoczny sprawozdań z realizacji paktu na rzecz młodzieży w ramach strategii lizbońskiej w trakcie przygotowywania krajowych programów reform oraz zachęcała Komisję do takiego samego działania przy sporządzaniu rocznego sprawozdania z postępów;
 - 4) wezwała Parlament Europejski, Komisję, Radę i państwa członkowskie do wzmocnienia partnerstwa z młodymi ludźmi i organizacjami młodzieżowymi w drodze zorganizowanego dialogu rozpoczętego w 2006 roku, i tym samym umożliwienia udziału młodych ludzi w dyskusjach i procesie decyzyjnym w zakresie decyzji dotyczących ich codziennego życia.
-